

PLÁTEK

TÉMA ČÍSLA: Podzimní škola

Školní časopis žáků ZŠ E Beneše Lysice

Ahoj všichni,

zdravím vás po prázdninách u našeho nového čísla Plátku! :) Doufám, že jste si všichni prázdniny pěkně užili a poznali spoustu nových věcí. Počasí nám taky přálo, až tedy na ten závěr, i tak si ale myslím, že jsme všichni museli zamáčknot slzu a zasednout do školních lavic :).

Ve škole se nám toho hodně změnilo. Máme nové učebny fyziky, chemie, biologie a nesmím zapomenout ani na dílny. Podle mého názoru jsou všechny učebny povedené a pěkné. Kromě učeben se nám malinko pozměnilo i složení pedagogického sboru.

Máme za sebou dva měsíce školy. A co že se všechno stalo? Šestáci byli na adaptáku, aby poznali svoji novou třídu a učitele, obnovil se i patronát deváťáků nad prvňáčky. O adaptáku si můžete v našem časopisu něco přečíst.

Určitě vás i zajímá, co se děje mezi těmi nejstaršími, deváťáky. No, abych řekla pravdu, není to úplně jednoduché :). Učitelé nám od začátku roku skloňují slova přijímačky a střední školy a už od prvních hodin nás nenechají jen tak se „ulejvat“ :). Ale nebojte, život deváťáka není jen samé učení, učení a učení. Dojde i na takovou věc, jako jsou absolventská trička. Naší třídě dal sice výběr trika pořádně zabrat. Dlouho jsme se nemohli shodnout, protože kluci chtěli něco jiného než holky, ale nakonec to dopadlo dobře. Myslím, že i ostatní třídy mají tričko pěkně vybrané. Teď už jenom počkat, až dojdou :).

Rozjíždí se nám i školní parlament, který bude pro vás letos opět plánovat spoustu akcí. Už se uskutečnila dvě zasedání.

Jako každoročně se u nás konalo okresní kolo v přespolním běhu. O tom, jak den probíhal, kdo vyhrál, si můžete přečíst samostatný článek o pár stránek dál.

Došlo i ke změnám v redakci. Loňská šéfredaktorka Simča Ondrová nám odešla na střední školu, takže jsme dočasně bez šéfredaktora. Ale v příštím čísle se jeho jméno rozhodně dozvíte! Články budou psát i žáci prvního stupně a určitě najdete v tomto čísle i jména nových redaktorů. Všichni se budeme snažit, abychom vám přinesli prostřednictvím Plátku ty nejčerstvější a nejzajímavější informace a aby vám Plátek zpříjemnil dlouhé chvílky.

Radmila Centnerová, 9. B

Z parlamentu

Mimořádná schůze

S novým školním rokem přichází i parlament s novými členy, ale i se členy, kteří se v parlamentu už někdy objevili. Naše první schůzka proběhla v pondělí 29. 9. 2014. První věcí, kterou jsme uskutečnili, bylo vzájemné seznamování se. Při tom jsme probrali i návrhy, které se týkaly toho, co bychom mohli v tomto školním roce zorganizovat, upravit nebo vylepšit. Jak to dopadlo?

7. A – Žáci by si přáli solničky a pepřenky na každý stůl v jídelně. Tento návrh byl ale hned zamítnut kvůli zdravotním důvodům a hygienickým normám. Dále by chtěli uspořádat sportovní turnaje, zmínili se o turnaji ve florbalu a fotbalu. Žáci z této třídy také navrhli bezúkolový den a přípravu zábavného dne pro děti v oboře.

7. B – Žáci z této třídy hovořili o florbalovém turnaji a umělecké soutěži, která by mohla být zaměřena na fotografie, výtvarné práce nebo výrobky z keramiky. Jak by se vám líbila soutěž ve vaření?

8. B – Zástupci za třídu by chtěli opětovné zavedení barevných dnů, florbalový turnaj, zahradní slavnost (soutěž pro 1. stupeň) a přespání všech žáků ve škole.

8. C – Žáci z této třídy by chtěli nové WC u tělocvičny, sportovní turnaje, delší přestávky a více sladkých jídel.
9. B – V této třídě se žáci shodli na uspořádání basketbalového turnaje a plesu pro devátáky. Přejí si obnovit vysílání školního rádia.
9. C – Žáci by rádi prosadili svůj návrh, umístit lavičky před třídu biologie.

V další aktivitě jsme si prověřili, jestli jsme se při představování pozorně poslouchali. Rozdělili jsme se na dvě skupiny a říkali jsme co nejrychleji jméno vybraného člena parlamentu z druhého týmu. Byl to, domnívám se, opravdu rovnocenný souboj.

Jindra Chlup při práci s izolepou.

Na závěr zasedání jsme měli za úkol vytvořit alespoň 1m vysoký podstavec a musel udržet školní řád, který byl připevněn na desce. Materiál ke stavbě jsme si kupovali za přidělené peníze. Vše potřebné nakoupila Pavla Marečková. Nápad na realizaci měla Kristýna Musilová. Nůžky, které byly drahé, nahradil Jindra Chlup, který cvakal izolepu zuby. Na stavbě se nejvíc podíleli Radmila Centnerová, Pavla Janečková a Marečková, Lucie Pavlíčková, Kristýna Musilová a Jindra Chlup. Výšku naší stavby překontroloval pan ředitel. Po vypršení časového limitu měla naše stavba 96 cm, takže jsme úkol nesplnili, ale školní řád podstavec s menší pomocí udržel.

Pavla Janečková 9.B

První zasedání

Nejdůležitější zasedání parlamentu se uskutečnilo 6.10.2014, zúčastnilo se ho 26 členů. Úkol pro toto zasedání byl jasný, zvolit předsedu, místopředsedu a obsadit ostatní důležité funkce.

Volby skončily s následujícím výsledkem:
Předsedkyní školního parlamentu se stala Pavla Marečková s 13 hlasy.

Jako místopředsedkyni jsme si vybrali Radmilu Centnerovou, která získala 11 hlasů. Dva hlasy byly neplatné.

Další funkce:

Zapisovatel – Pavla Janečková

www. stránky – Lukáš Koch

Pokladník – Jindřich Chlup

Nástěnkář – Markéta Gretzová a Veronika Taschová

Mluvčí – Tomáš Beran a Jolana Janíčková

Technické zázemí - Miloš Hickl a Petr Kozel

Upomínkař – Radek Mikula

Spojka s prvním stupněm – Jan Prchal a Petra Růžková

Další zasedání parlamentu se uskuteční 3. listopadu.

Volební komise: M. Hickl, S. Porčová a L. Pavlíčková

Adaptační den žáků šestých ročníků

Adaptační kurzy se letos uskutečnily hned druhý školní týden - adapt'ák 6. A se konal 8. 9., adapt'ák 6. B pak 10. 9. Přes úvodní seznamování a pravidla, bez kterých to zkrátka nejde, jsme se dostali až ke hrám, na které se žáci nejvíc těšili. Čekaly je úkoly, ve kterých si ověřili, že jejich třída dokáže fungovat jako jeden tým a že ani jejich třídní učitelé je v tom nenechají.

Následovalo lanové centrum v Brně na Lesné, kde se šplhalo do závratné výšky 12 metrů. Letos jsem si to vyzkoušela i já a věřte, že to není tak jednoduché, jak to zespodu vypadá! Žáci se navzájem jistili ve skupinkách a domluvili se i na skupinové dráhy pro více týmů. Chtěla bych ocenit nejen ty, kteří šplhali vzhůru, ale hlavně pomoc týmu v jištění a spolupráci na dráhách pro dva.

Žáci 6. A se po návratu z lanového centra odebrali domů. 6. B se velmi rychle zotavila z únavy, žáci si poté opekli špekáčky. Kuráž na stezku odvahy sbírali vykládáním vtipů u táboráku. Stezku zvládli všichni, jak nám dokládá pergamen s podpisy. Letos nás čekalo i několik překvapení, prozradím pouze jedno - na stezku

k nám zabloudila i odvážná liška. Žáci poté přespali v hudebně a ráno po snídani se zase všichni odebrali do školních lavic. Jsem ráda, že se letos s elánem zapojili děti i učitelé, a těším se zase na příští rok. Děkuji za pomoc všem, kteří se již opakovaně na přípravě adapt'áku podíleli.

Hana Niedobová, školní psycholožka

Adapt'ák 6. A

Dne 8. září jsme měli adapt'ák. Ráno jsme šli do školy jako každý jiný den. Když zazvonilo, nezačali jsme se učit, ale čekali jsme, až dojde paní učitelka Máslová, pan učitel Sedláček (náš třídní) a taky paní psycholožka, a doufali jsme, že si užijeme zábavný den. A taky se stalo. =)

Ráno jsme se seznamovali a hráli hry. Pak jsme šli do obory a hráli další hry, které pro nás byly připraveny. Při hrách jsme se naučili mezi sebou spolupracovat. Věřte, že jsme spolupráci při těchto hrách potřebovali, a to nutně!

Opoledne kolem jedné hodiny pro nás přijel autobus a my jsme odjeli do Brna do lanového centra. Když jsme byli na místě, šly nám naproti Terka a Eliška (instruktorky z lanového centra), které s námi byly po celou dobu. Poučily nás, jak máme lézt a jak se jistit. Tak jsme se do toho pustili. Mohli jsme lézt až do těch nejvyšších pater. Já jsem se teda bála, ale nakonec jsem lezla nahoru, sice kousek, ale aspoň něco. No prostě jak to shrnout? Bylo tam hezky, počasí nám přálo, zábava byla na 100%. A pro ty, které ještě adapt'ák v šestce čeká, těšte se!

Kateřina Obelczová, 6. A

Adapt'ák 6. B

Náš adapt'ák se uskutečnil ve středu 10. září 2014. Ráno jsme přišli do hudebny a čekali jsme na zvonění.

Po zvonění přišli učitelé a první dvě hodiny jsme hráli seznamovací hry, abychom se lépe poznali. Po svačině jsme šli do obory u školy. V první hře jsme se ocitli nad divokou řekou, kde jsme se museli zachránit. Bylo to obtížné, ale zvládli jsme to. Druhá hra byla o spolupráci ve skupinkách. Poslední hrou byl útek od mimozemšťanů do civilizace. Po každé hře následovalo zhodnocení, jak se nám hra líbila a co bylo jejím hlavním účelem. Před obědem jsme utkali pavučinu přátelství a to bylo příjemné zakončení zajímavého dopoledne.

Po obědě jsme odjeli do brněnského lanového centra Proud, kde jsme se dozvěděli nejen jak jistit svého kamaráda, ale i jak důležité je spolupracovat a důvěřovat si. Příjemně unaveni po aktivně stráveném odpoledni jsme se vrátili zpět k naší škole.

Program pokračoval opékáním špekáčků na školní zahrádce. Po uhašení ohniště jsme se přesunuli do školy a vyčkávali jsme, než se zase všichni sejdeme. Závěrem tohoto dne byla stezka odvahy, kterou jsme všichni úspěšně prošli.

Tento den se nám moc líbil. Spokojeni a plni zážitků jsme se všichni uložili ke spánku.

Tímto děkujeme našim učitelům, kteří pro nás tento krásný a zajímavý den připravili.

Za třídu 6. B sepsala Michaela Homolková

Díky adapt'áku jsme měli možnost víc se poznat a skamarádít se s novými spolužáky. Na dopoledne si pro nás paní učitelky připravily různé hry, které se všem líbily. Při hrách jsme si dokázali, že se dokážeme domluvit a společně všechno zvládnout.

Odpoledne jsme jeli do lanového centra do Brna, kde se všem moc líbilo. Nejdříve jsme si zkusili překážky hodně nízko, pak jsme se učili jistit a mohli jsme jít lézt. Překážky byly umístěny ve 12 metrech nad zemí. Byla tam horolezecká stěna, pavučina, šalina a další skvělé věci. Většina spolužáků by chtěla jet do lanového centra ještě jednou.

Když jsme přijeli do školy, byl už skoro večer. Šli jsme si opékat párky na školní zahradu. Po večeri jsme se chystali na stezku odvahy, která se povedla. A nadešel čas jít spát. Usnuli jsme hodně pozdě a druhý den jsme ve vyučování usínali. Adapt'ák jsme si moc užili a bylo by fajn, kdybychom si zase mohli někdy takový pěkný den zopakovat.

Tereza Novotná, 6. B

Jak se novým šestákům líbí v lysické škole?

Ahoj, vítáme vás v novém školním roce a zároveň v novém čísle našeho školního časopisu. Tentokrát jsme se rozhodly poptat se nových šestáků, kteří k nám letos přišli, jak se jim tu u nás ve škole líbí a jaké byly jejich pocity v první školní den. Žáci (jeden hoch a dvě děvčata), kterých jsme se zeptaly, chodili do drnovické školy až do pátého ročníku stejně jako kdysi my dvě. Ani jedna nemůžeme uvěřit tomu, že už je to rok, co jsme vkročily na práh lysické školy jako šestáčky. Se všemi žáky z Drnovic se známe, takže nám rádi poskytnou menší rozhovor. Mimo to jsme zašly i za panem učitelem Sedláčkem a paní učitelkou Požárovou, jelikož právě oni jsou novými třídními učiteli tříd 6. A a 6. B.

Rozhovor se žáky:

Odpovídá Jan Balaja z 6. B

Jaký máš názor

- **na své nové spolužáky?**

Jsou výrazně jiní než ti v Drnovicích. Jak vzhledově, tak i povahově. Ale jsou fajn.

- **na svou novou třídní učitelku?**

Je podobná té předtím (pozn. redaktorek – drnovičtí žáci měli jako třídní učitelku paní Janu Novákovou), je mi sympatická.

- **na stěhování do jiných učeben na další hodinu, jelikož v drnovické škole jste se tak často nestěhovali, a na krátké pětiminutové přestávky?**

Je to divné, pro mě a určitě všechny drnovické žáky je to nezvyk. Určitě mi chvíli potrvá, než si zvyknu.

Odpovídají žákyně z 6. A – Adéla Urbaniová a Lucie Zřídka Veselá

Jaký jste měly pocit v první školní den?

Náš první pocit byl jednoduše hrozný. Měly jsme skoro strach.

Jak se vám na naší škole líbí ?

Je to tu hezké, jen nám vadí neustálé stěhování do jiných tříd a krátké přestávky. Máme v tom zmatek. (smích)

Chtěly byste jiné učitele nebo jste spokojeny?

Nechtěly, jsme rády, že je máme. Všichni učitelé nám přijdou suproví.

Chtěly byste zůstat pořád v jedné učebně a nestěhovat se?

Ano, to by nám vyhovovalo. Ještěže naši lysičtí spolužáci vědí, kam mají jít. (smích)

Několik otázek pro třídní učitele:

Odpovídá pan učitel Stanislav Sedláček, třídní 6. A

Kolik žáků máte ve své nové třídě?

Celkem mám ve třídě 26 žáků.

Kolik žáků Vám přišlo do třídy z Drnovic ?

Z Drnovic 4 žáci, dále pak 4 žáci z Voděrad, 3 z Černovic, 2 z Hodonína, 3 z Brumova, 2 ze Štěchova a pouze 8 žáků je z Lysic.

Pokračování: Jak se novým šestákům líbí v lysické škole?

Máte rád svoji novou třídu?

Mám ji moc rád. Jsou tam hodní a šikovní žáci, ale je jasné, že si taky vybírají zlobivé chvílky. Jen by měli méně zapomínat! Věřím, že si spolu ty čtyři roky, co nás čekají, krásně užijeme.

Odpovídá paní učitelka Eva Požárová, třídní 6. B

Kolik žáků máte ve své nové třídě?

Celkem 27.

Kolik žáků Vám dorazilo z Drnovic ?

Z Drnovic přišli 4 žáci: Honza Balaja, Kuba Vlach, Lukáš Hickl a Martin Mihola.

Máte ráda svoji novou třídu ?

Zatím se poznáváme. Pomohl nám adapt'ák, který se všem moc líbil. Děti jsou fajn a doufám, že si budeme rozumět.

Všem výše zmíněným děkujeme za odpovědi na naše otázky. A vy ostatní, kterých jsme se nezeptaly, tak nezapomínejte, určitě na vás přijde řada příště! Tímto se s vámi, čtenáři našeho časopisu, loučíme a příště zase ahoj!

Gabriela Vlachová a Nicol Sedláčková, 7. B

Fejeton

Hlavně nenápadně

Myslím si, že asi každý z nás zná ten malý nelegální kousek papírku — tahák. Žáci si ho ukrývají na všechna možná i nemožná místa, hlavně aby ho nenašel učitel. Je mnoho způsobů, jak si tohohle malého pomocníčka vyrobit. Někdo dává přednost „znalostem“ napsaným na svém vlastním těle, na lavici, někdo zase už zmíněnému taháčku na kousku papíru, vytrženému právě ze sešitu nebo vzorně napsanému doma na počítači.

Šťastlivci, kteří mají místo mozku Google, se bez něj ovšem obejdou, a to je poněkud nespravedlivé! Jenže ti z nás, které příroda tímto darem neobdařila, se buď musí učit, učit a učit, nebo si prostě dopomůžou tímto malým kamarádem. Přiznejme si sami, že učit se tolik předmětů na jeden den je obtížné, zvláště když se na pravidelnou přípravu vybodneme a vše se snažíme do hlavy nacpat den před testy. Další plus výroby taháku je, že se student na učivo aspoň jednou podíval, což je přece skvělé, ne?

Tento předmět (čím menší, tím lepší) v rukou studenta může pomoci k dobré známce, ovšem v rukou vyučujícího učitele dopomůže majiteli akorát tak k problémům, a to už taková legrace není. A je tohle fér? Stejně některé informace, které nám ve škole drtí do hlavy, nebudu potřebovat, tak proč se trápit tím, že se je naučím? Budu sice vědět do jakého druhu, jaké čeledě, třídy a řádu patří ryba, kterou jsem snědla včera k večeři, a kudy se vydala po vodě, než skončila na mém talíři, ale bude mi to na něco? Pochopitelně ne.

Z toho vyplývá, že taháček není zase tak špatná věc, jak někteří učitelé říkají, ne? Vyrobit si tahák zvládne každý, ale použít jej, to už je jiný kalibr. Ani mně to naposledy nevyšlo.

Terka Jančálková, 9. C

Přespolní běh

V úterý 30. září 2014 se na naší škole konalo okresní kolo v přespolním běhu. Přijelo přes dvě stě závodníků z dvanácti škol, takže konkurence byla rozhodně veliká. V každé kategorii soutěžilo kolem 60 závodníků. Všichni po sobě pokukovali, vyptávali se ostatních, jestli toho a toho neznají, jestli neví, jak to komu běhá. Většina se snažila promyslet si dobře celou trasu, zvážit, jak si rozvrhnout síly, prostě zvolit si dobrou taktiku.

Pro nás devátáky to byl poslední přespolák na základce, takže jsme si to chtěli užít a dostat ze sebe to nejlepší. Snažili se ale všichni a reprezentanti naší školy si vedli skvěle.

Jako první vyběhly na trať mladší holky. Na stupně vítězů se zde probjovala na 3. místě Tereza Charvátová, 2. místo vybojovala Nikol Procházková a vítězkou se stala Anna Kalincová. Z lysických závodnic dosáhla na 11. příčku Tereza Hložková, 22. místo obsadila Klára Zouharová, pro 24. místo si doběhla Markéta Kotolánová, na 32. místě se umístila Anna Nekoušová, na 42. místě doběhla Adéla Krompová a Sára Porčová dosáhla na 49. příčku. V soutěži družstev si holky vybojovaly krásné 6. místo.

Po holkách vyběhli na svou trať mladší kluci. Tahle kategorie byla hodně nabitá, přesto ale přinesla Lysickým nejvíce radosti. Na 3. místě doběhl Filip Kocůrek, 2. místo patřilo Lukáši Kučerovi a na „vrchol

bedny“ se postavil k naší obrovské radosti Jakub Štusák! Naši další závodníci ale v žádném případě nezůstali pozadu a pořádně válcovali ostatní závodníky. Na krásném 14. místě doběhl Miloš Kromp, hned za ním na 15. místě Ondřej Záruba, o chlousek za nimi doběhl na 17. místě Lukáš Žáček, 19. místo si vybojoval Jiří Konečný a 30. příčku si vyběhal Lukáš Kleveta. V soutěži družstev kluci nepoznali konkurenci, rozdrtili všechna družstva s velkým náskokem a postoupili do krajského kola. Obrovská gratulace!

Předposlední se na start postavily starší holky. Tím, že byla ráno mlha, byla trať trochu mokrá a po předešlých závodnicích už místy docela rozbahněná a uklouzaná. I tak ale výsledky nebyly špatné.

Na 3. místě skončila lysická závodnice Radmila Centnerová, 2. místo obsadila Jana Tesařová a vítězkou se stala Anna Strouhalová. Za Lysice doběhla dál na 9. místě Michaela Ryzí, na 15. místo se dostala Adéla Šamšulová, 22. místo si vyběhala Kateřina Smutná, na 34. příčku dosáhla Ludmila Vojtová a 36. místo patřilo Kláře Hájkové. V družstvech to znamenalo celkovou 2. příčku, ale rozhodně jsme to blanenskému gymnasiu, jehož závodnice vybojovaly první místo, nedaly zadarmo a všechny jsme se hodně snažily! Věřím, že příští rok jim to holky vrátí!

Jako poslední vyběhli na svou trať starší kluci. Běželi nejdlejší a nejnáročnější trať, na svůj závod i nejdéle čekali, a bohužel se to neobešlo bez úrazů. K našemu zklamání se dostalo zrovna na lysického závodníka, Zdeňka Šenkýře, který si během závodu zvrtil kotník a nezaběhl tedy podle svých představ. Je to smůla, klukům by určitě pomohl. Ostatní členové lysické sestavy si vedli následovně – na 14. místě doběhl Roman Jelínek, 34. příčku obsadil Ladislav Dokoupil, 46. doběhl Tomáš Lefner a hned za ním Zbyšek Müller na 47. místě a Jan Mihula na místě 48. Pokud vás zajímá, kdo se dostal na stupně vítězů, tak to byl na 3. místě Martin Szabó, 2. doběhl Kamil Stříž a na nejvyšší stupínek se postavil Jakub Strouhal.

Závěrem chci popřát našim sportovcům spoustu úspěchů do dalších let a devátákům, kteří letos běželi naposledy, hodně dalších podobných závodů na střední škole. :)

Radmila Centnerová, 9. B

Rozhovor s Kubou Štusákem

V pátek 10. října se zúčastnil Kuba se svým týmem krajského kola v přespolním běhu v Hodoníně. V kategorii 3 se mu podařilo zvítězit.

1. Jak dlouho se věnuješ běhání?

Asi tak tři roky, protože jsem se zúčastnil už třikrát okresního kola v Lysicích.

2. Podařilo se ti už někdy zvítězit v okresním kole v Lysicích a nebo to bylo letos poprvé?

Letos to bylo poprvé. Rok předtím jsem byl sedmý.

3. Jak často a kde trénuješ?

Asi dvakrát týdně půl hodiny. Stálou trasu nemám. Běhám si, jak se mi zachce.

4. Co způsobilo, že sis vybral tento sport?

No nevím, asi spíš to, že jsem se chtěl nějakému sportu věnovat. Možná jsem talent na běhání zdědil po tatškovi, který závodil za tuto školu.

5. Která trať byla pro tebe náročnější? V Lysicích nebo v Hodoníně?

Určitě trať v Lysicích. Je to tu z kopce do kopce. Člověk tu musí zatěžovat různé svaly. V Hodoníně je to „placka“.

6. Co říkali kamarádi na tvé vítězství v krajském kole? Změnil se nějaký vztah k tobě?

Chování se nijak nezměnilo. Ondra Záruba poslal SMS do školy, jak jsme dopadli, a půlka naší třídy (Poznámka redakce: Kuba mluvil o 8. A.) na nás čekala na zastávce a úspěch jsme šli oslavit do pizzerie Zakki.

7. Největší radost z tvého úspěchu měla Kát'a Smutná. Práskneš čtenářům proč?

Je dobrá kamarádka. Taký závodně běhá, takže dokáže ocenit takové vítězství a dokáže si představit, jaký to může být pocit vyhrát. Byla i mezi spolužáky, kteří na nás čekali u autobusu.

8. Čeho bys chtěl ve sportu dosáhnout?

Příští rok postoupím do vyšší kategorie a chtěl bych se umístit v krajském kole do třetího místa. Ale jestli postoupíme do krajského kola, záleží i na výkonech ostatních členů týmu. Letos náš tým v Lysicích vyhrál, a tak jsme postoupili do krajského kola, kde jsme byli druzí.

Děkuji ti za rozhovor a fotku a přeji ti, aby ti tvé plány vyšly.

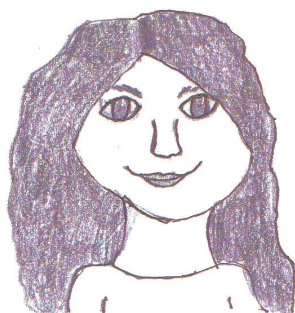
Diplom a pohár z krajského kola v Hodoníně

Alča Stejskalová, 9. C

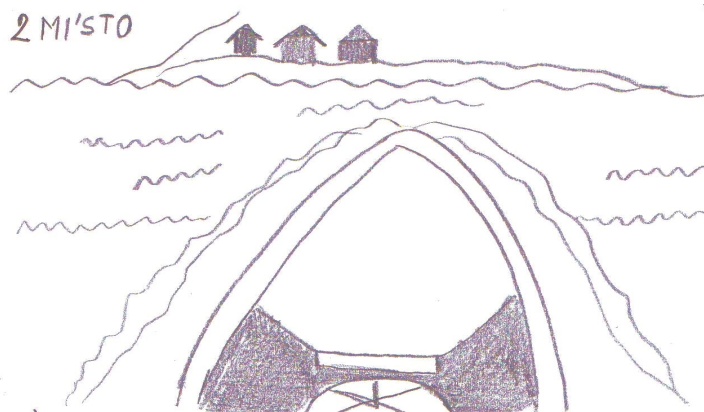
1. S kým jsme strávili prázdniny?
2. Které místo jsme navštívili?
3. Jaké zajímavé zvíře jsme potkali?
4. Co jsme si o prázdninách koupili?

5. Co nepříjemného nás potkalo?
6. Jaké bylo naše nejoblíbenější jídlo?
7. Jaký dárek jsme dostali?
8. Na koho jsme se po prázdninách nejvíc těšili?

1 OSOBA

2 MÍSTO

3 ZVÍŘE

4 VĚC

5 NEPŘÍJEMNOST

6 JÍDLA

7 DÁREK

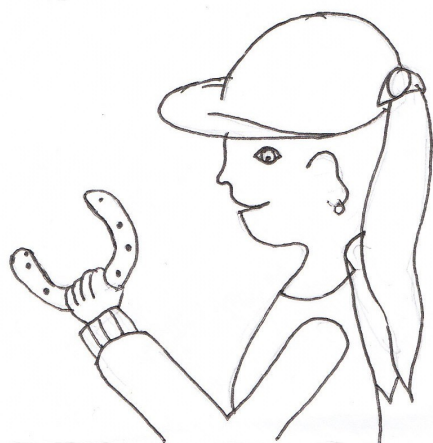

8 KAMARÁD

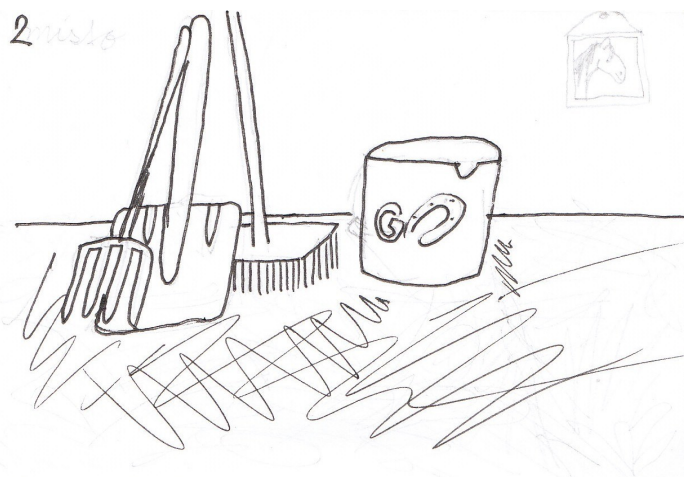

Denisa Koukalová, 7. B

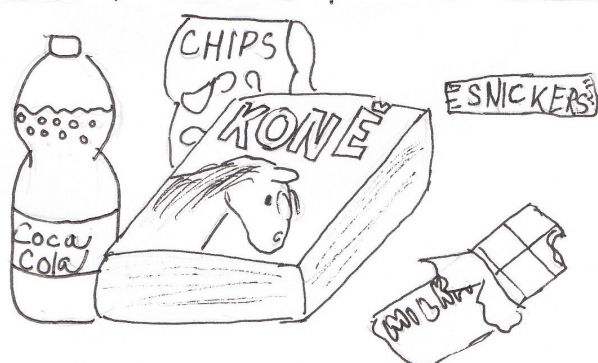
1. proba

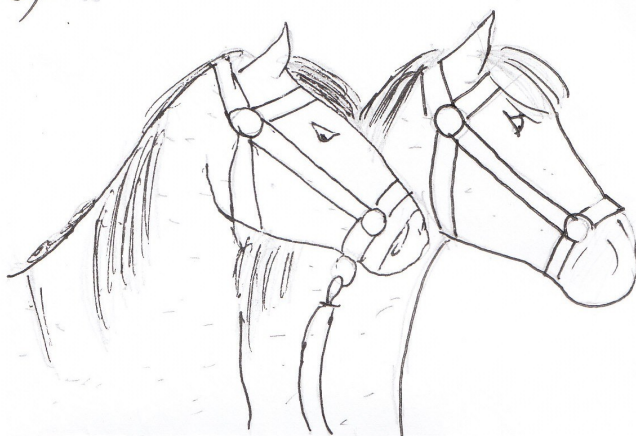
2. víska

4. věc

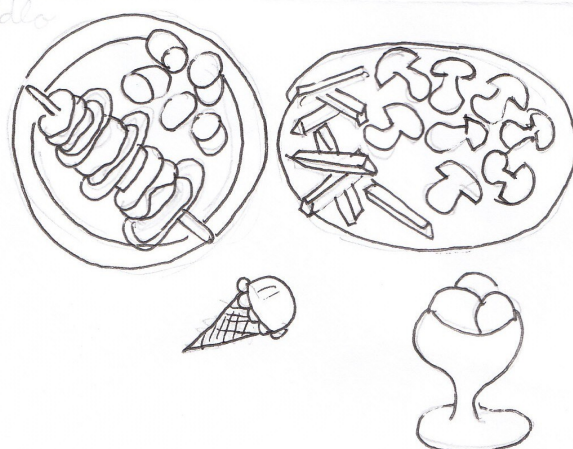
3. vĩa

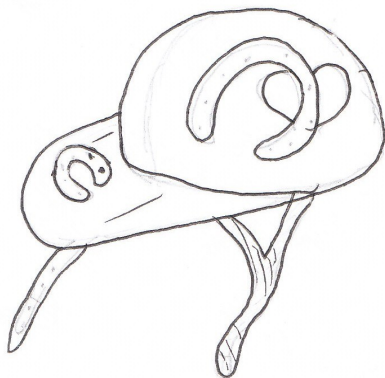
5. přeljemach

6. jídlo

7. věc

8. samarod

Klára Zouharová, 8. C

Den přírodních věd v ZOO Brno

V pondělí 22.9.2014 vyrazili vybraní žáci ze tří tříd na „Den přírodních věd“ do zoologické zahrady do Brna.

Zájem o tuto akci byl velký, ale soutěže se mohla zúčastnit pouze tři pětičlenná družstva z naší školy. Bylo rozhodnuto, že pojedou žáci z těch tříd, které nejrychleji odevzdají seznam soutěžících. Ty tři nejrychlejší třídy, které odevzdaly svůj seznam, byly 7. B, 9. A a 9. C. Z naší třídy 7. B jelo celkem tedy pět žáků: Miloš Kromp, Radek Mikula, Dominik Náhlík, Daniel Tenora a já.

Ráno v 7:15 hodin jsme vyrazili. Jeli jsme autobusem do Brna (Králova Pole), poté tramvají až k ZOO. Když jsme dojeli na místo, byl tam pořádný zmatek. Nejdříve nám vedoucí předali papír na vyplňování otázek a také mapku, abychom se v zahradě neztratili. Potom nás odvedli k stanovišti číslo dvě – ke stanovišti chemie. Stanovišť bylo celkem osm a na každém z nich nám pořadatelé přednesli výklad na dané téma, a pak zadali tři otázky, na které jsme měli odpovědět. Nám, žákům třídy 7. B, moc nešla právě chemie. No však ji ještě nemáme, budeme se jí učit až od osmého ročníku. Mezi 12.00 a 14.00 hod. jsme měli odevzdat papír s vyplněnými odpověďmi do „Správní budovy“. My jsme to nakonec stihli. Až jsme se všichni z naší školy sešli, vyrazili jsme domů. Automaty na lístky do tramvaje nás chvíli zlobily, ale nakonec jsme to vyřešili. Po 15. hodině jsme dojeli do Lysic ke škole. A tím náš dobrodružný den skončil.

Následující den bylo na webových stránkách ZOO Brno vyhodnocení. Zúčastnilo se 101 družstev ze 36 základních škol. Naše družstva se umístila na krásném 12., 15. a 31. místě. Jako pedagogický dozor s námi byla paní učitelka Opatřilová a Požárová.

Gabriela Vlachová, 7. B

Fotografie ze stránek ZOO Brno. Na fotografii můžete vidět naši skupinu (včetně mě), ostatní družstva a paní učitelky na stanovišti chemie.

Pro milovníky zvířat

Ahoj, moje jméno je Sabina Stloukalová a jsem vaše nová redaktorka :) Budu psát články na různé téma, ale moje bude hlavně rubrika o zvířatech.

Po prázdninách jsme si vyprávěli o tom, kde kdo byl a co tam zažil. Bohužel naši školní zvířecí kamarádi nám to sami nepoví, a proto jsem se zeptala ošetřovatelů, kde jejich milácci trávili prázdniny.

- Jindřich Chlup se stará o osmáka degu. Na dotaz, jak se jmenuje, odpověděl, že žádné jméno nemá. Přišlo mně to zvláštní. Prázdniny trávil doma u Jindry na Krhově.
- Osmák Thorin pobýval také na Krhově u Adély Meluzínové.
- Zato dva pískomilové, Bouci a Syky, si vyjeli na prázdniny do Drnovic. Žili v kotelně, protože tam byla tma a měli tam chladno. Pečovala o ně Adéla Šamšulová.

Tentokrát bych se s vámi chtěla podělit o svoji příhodu se zvířátkem.

Zážitek s rejsekem

Když jsem se šla ve čtvrtek o volné hodině domů naobědvat, prošla jsem kolem zmrzlého zvířátka, které už vypadalo jako mrtvé. Leželo na cestě, a proto jsem ho chtěla posunout na trávu, aby ho něco nepřejelo. Rejsek se pohnul. Vzala jsem ho do ruky a utíkala jsem s ním domů, aby se zahřál. Rejsek byl tak malý, že se vlezl do malé zavařovací sklenice, kde byl zamotaný do kousku deky, a měl čekat, než se vrátím domů ze školy.

Po obědě jsem šla za svou nejlepší kamarádkou Dádou Adámkovou, abych jí řekla o rejskovi a zeptala se, jak se mám o rejska starat. Po škole se šla Dáda k nám podívat, jak je veliký. Protože jsem pro něj doma neměla žádné zrní, musela jsem jet i s rejsekem k Dádě, aby mi nějaké dala. Vzala jsem malinkatého rejska do kapsy u své bundy a i s ním jsem jela pro jídlo. Musela jsem se s rejsekem dostat do autobusu, což nebyl problém. V kapsičce si rejska řidič nevšiml. Když jsme přijeli do Býkovic, Dáda mu vytvořila krabičku, v které zůstal. Dávali jsme mu pomalu zrní a bály jsme se, že je na něj příliš malý a že se ještě kojí od maminky. Po chvíli, kdy jsme hledaly informace o rejskovi, jsme slyšely křupání zrníček. Rejsek konečně začal jíst, z čehož jsem měla obrovskou radost :). Domů jsem si vezla už krabičku, kde byl rejsek, a zásoby jídla pro něj. V autobusu se párkrát snažil utéct, tak jsem si ho znovu dala do kapsičky, kde jsem na něj viděla. Konečně jsem byla doma a mohla se o něj začít pořádně starat. Vzala jsem průhledné víčko od CD, dala jsem si ho před počítač a rejska jsem tam dala, abych ho měla na očích. Do malého víčka jsem mu dala mléko a do rohu zrní. Na internetu jsem celou dobu hledala informace o něm a psala si s Dádou, jak se mu daří.

Momentálně se má rejsek dobře, mám ho v klicce a dělá velké pokroky :) Podle seriálu jsem ho pojmenovala Sweetie :)

♀ Móda naší školy ♂

Na naší škole se postupem času mění styl oblékání. Do módy se poslední dobou vrací oblečení, které se nosilo už před delší dobou. Stále víc dívek můžeme vidět v legínách (většinou s imitací rifloviny, s pruhy nebo jinými vzory), které byly v módě už před dvaceti pěti lety. Na mnoha kusech oblečení se objevují „záclony“ (krajky), květinový vzor a mustage (knírek). Spolužáci často také nosí volné mikiny a rozepnuté košile na tričkách.

Pro všechny jsou samozřejmostí boty s rovnou podrážkou a na přezutí do školy crocsy. Na chodbách můžeme spatřit dvojice kamarádů/ek s každou crocsou jinou, protože si je mezi sebou často vyměňují na důkaz kamarádství. U kluků se objevují volné kalhoty (někdy až nebezpečně nízko) a trička a mikiny s nápisy. Určitě vás zaujal například nápis: „Mám debilní kecy, a nestydím se za to.“ nebo „Mrkni, jestli mě chceš.“

Jako doplňky jsou poslední dobou dost oblíbené náramky a další výrobky upletené z gumiček, a to i u kluků. Co se náušnic týče, většina holek preferuje spíš lehčí náušnice jen do uší nebo visací pírka a malé kruhy. Určitě jste si všimli, že hodně lidí ze školy nosí spíše oblečení černě zbarvené, jsme přesvědčeny o tom, že se ukážete taky v pestrých barvách podzimu. Doufáme, že v parlamentu projde návrh na uspořádání barevných dnů. Takže tímto se s vámi loučíme a v dalším čísle ahoj.

Terka Hložková, 8. A a Mája Gretzová, 8. C

Odměna za soutěž: Značková teniska

Kdo je kdo

Ahojky! Po prázdninách se k vám zase vracím se soutěží – Kdo je kdo? Jen pro připomenutí nebo pro ty, kteří vidí tuto

soutěž poprvé, podle informací hádejte, o koho jde.

Kdo mi řekne správné jméno této paní učitelky/tohoto pana učitele, dostává se do **slosování naší soutěže**. Jeden vylosovaný získá odměnu na fotce .

Michaela Ryzí, 9. B

Kolik máte let? 37

Kde bydlíte? V Drnovicích.

Máte rodinu? Ano, mám 3 děti.

Máte nějaká zvířata? Ne.

Jaké jsou vaše koníčky? Sport

Oblíbený sport? Turistika

Oblíbená barva? Modrá

Oblíbená jídlo? To, které nemusím vařit.

Chutná Vám ve školní jídelně? Jak kdy.

Jakou školu jste vystudoval/a? Univerzitu Palackého v Olomouci, přírodovědnou fakultu.

Kolik let učíte? 14let

Učil/a jste i na jiné škole než u nás? Ne.

1. R.Š. a J.K. opisovali DÚ do literární výchovy na pánských záchodcích. Sešit jim s dobrým úmyslem zapůjčil J.F. Při činu byli přistiženi pí uč. Opatřilovou. Copak asi naše mladá, krásná paní učitelka dělala na pánských záchodcích???

2. T.J, D.Š a G.M. chodí neustále pozdě do školy (všechny tři bydlí v Lysicích). Co asi dělají v noci?

3. Za minulý měsíc se na naší škole vytvořilo hned několik milostných vztahů. Např.: V.Ř. + L.H., nebo A.K.+ L.T. Zjistily jsme, že jeden z hochů by měl pokukovat i po jiných holkách.

4. Dozvěděly jsme se, že nejlepší kolektiv 9. B se poprvé v historii třídy pohádal kvůli absolventským tričkům. Ale i tak je má tato třída jako první. Už je taky nosí.

5. Nově postavený kolotoč u školy, který je určen dětem ze školní družiny, je nejvíc populární mezi žáky

8. A. Na kolotoči ještě nebyla spatřena pouze jejich třídní, pí uč. Všianská. Žáci se točí tak dlouho, až jim je v hodinách „špatně“ a nesoustředí se (prozradily paní učitelky).

Těšte se na další novinky v příštím Plátku!

Dobrá rada nad zlato

Když jsem dostal pěknou známku ze zkoušení a nebo když jsem napsal dobře písemku, ohodnotil můj výkon spolužák slovy: „To je ale šprt!“ Porad'te mně, co mám dělat? Vadí mně to.

Odpověď: Myslíme si, že spolužák neovládá své emoce a činí tak ze závesti. Asi ho svými dobrými výkony hodně štveš. Nevšímej si jeho poznámek a raduj se z dobrých známek. Zná tvůj spolužák přesný význam slova šprt? Na internetu se píše, že šprt je (slangově) žák, který se horlivě učí. Po prodiskutování této skutečnosti jsme se shodly na tom, že známe žáky, kteří se učí, ale žáka, který by se učil „horlivě“, snad ani ne.

S láskou Vaše drbny: Rosie, Bella, Regi, Will a Prim

P.S.: Pište nám o svých problémech. Dotazy můžete odevzdat kterémukoli redaktorovi. Odpovíme i na anonymy.

Žákům devátého ročníku šlo o život

V pondělí 6.10. jsem druhou vyučovací hodinu vcházela do učebny fyziky na hodinu matematiky. Hned ve dveřích jsem zaslechla hrozivé bzučení.

„Zašlápní ho!“ zařval Libor na svého spolužáka, který v další chvíli přimáčkkl megasršně k zemi. Tak jo, říkám si v duchu, jeden sršeň, to není tak hrozný. Ale ono to bylo ještě mnohem horší! Po oknech lezli čtyři další zástupci sršního komanda. V tu chvíli se ozval známý zvuk ohlašující začátek hodiny.

Při vstupu paní učitelky Horbasové do třídy jsme ji zahltili informacemi k dané situaci. Během zvažování mnoha řešení nás paní učitelka překvapila neočekávaným hrdinstvím. Z učitelského stolu vzala svůj sešit A5 a vydala se směrem k okupovanému území. V tu chvíli přiskočil Libor a nabídl bojovnici za práva žáků účinnější zbraň – obalenou učebnici angličtiny. Paní Horbasová, vyzbrojená do bitvy na život a na smrt, vstoupila do válečné zóny. PRÁSK! První sršeň se zřítíl na okenní parapet. Následovali další.

O pět minut později jsme stále ještě vyděšení shlíželi na bezvládná těla sršních bojovníků. Budiž jim země lehká. V hrobovém tichu došla paní učitelka k provizorní tabuli a s klidem v hlase započala hodinu.

Druhý den jsme se v matematice dozvěděli, že sršní hnízdo bylo úspěšně odstraněno hasiči z Boskovic. Do nejzazší smrti zůstanou žáci vděční paní učitelce Horbasové za záchranu života.

Anna Zemánková, Barbora Řehůřková, 9. C

Znění tajenky napsané na papírku předejte A. Stejskalové z 9. C do 1.11.2014.

1.									
2.									
3.									
4.									
5.									

1. Každý den si do školy bereme školní...
2. Celé prázdniny se těšíme na...
3. Jak se jmenuje nová paní učitelka, která vede prvním rokem výtvarný kroužek?
4. Americký svátek "duchů"...?
5. 28. září se slaví svátek sv. ...?

Alča Stejskalová, 9. C

Školní časopis žáků ZŠ Edvarda Beneše v Lysicích vychází 22.10. 2014 nákladem 60 kusů.

Korektorky: Radmila Centnerová a Michaela Ryzí, www stránky: Kamil Vaněk, ostatní redaktoři jsou podepsáni pod svými články.